

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Sessio XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

Hac schedula siue sententia lecta, prædictus Stephanus episcopus Dolensis ex parte ipsius Synodi dixit in effectu: Quamuis in processu causæ huiusmodi nullus posset defectus allegari, tamen sancta Synodus prædicta ad superabundantem cautelam omnes supplet defectus, si qui interuenissent. Ad quæ omnia & singula dominus præfidens nomine totius Concilii respondit, Placet.

ANNO
CHRISTI
1417.

SESSIO XXXVIII.

DIE Mercurii vigesima octava supradicti mensis Iulii, Constantiæ in ecclesia maiori fuit sessio publica solenniter celebrata. Et reuerendus pater dominus Nicolaus Assisinatensis Missam de beata virgine Maria celebravit: reuerendus vero pater dominus Ioannes episcopus Ostiensis, sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis & vicecancellarius, huiusmodi sessioni præfedit. Et litiis & aliis orationibus & solennitatibus solitis lectis atque peractis, venerabilis vir dominus Petrus de Lomburga legit quædam decreta tenoris subsequentiis.

*Decretum irritans pœnas latis contra ambasiatores
infantis Henrici.*

Sup. sess. 36.

Sacro sancta generalis Synodus Constantiensis in Spiritu sancto legitime congregata, ex certis & iustissimis causis eandem sanctam Synodum mouentibus, nuper omnes processus tam super proprietate, quam possessione, priuationes etiam beneficiorum quæ possidebant, & collationes alias de eisdem factas, aut excommunicationis, vel suspensionis, vel quascumque alias sententias, in, seu contra venerabiles fratres & dilectos ecclesiæ filios ambasiatores & procuratores carissimi ecclesiæ filii Ioannis regis Castellæ, consanguineos & familiares eorum, a die primo mensis Aprilis anni Domini millesimi quadringentesimi decimifexti citra factas aut promulgatas, irritauit & cassauit, irritaque & cassa denuntiavit: statuitque & decreuit ambasiatores prædictos, consanguineos, vel familiares ipsorum, perinde ad statum pristinum reducendos, ac si priuationes, collationes, processus & aliæ sententiæ prædictæ latæ aut promulgatæ minime fuissent, etiam si super processibus, prouisionibus, ac collationibus & sententiis prædictis

ANNO
CHRISTI
1477.

aliquæ bullæ, siue literæ appareant sub anteriori data, quæ tamen ante diem prædictam non fuerant in partibus præsentatæ, & plenariæ executioni demandatæ. Volens itaque eadem sancta Synodus ex similibus causis mota, dilectos ecclesiæ filios Vitalem de * Scoto commendatorem de Caranaqua, & fratrem Ioannem de sancto Iacobo ordinis fratrum Minorum, in theologia magistrum, & * Barfiam de Vergara militem ordinis sancti Iacobi de Spata, ac Ioannem Alphonsi baccalaureum in decretis, ambasiatores & procuratores dilecti ecclesiæ filii illustris Henrici Infantis Aragoniæ, Sicilia, &c. ac dicti ordinis sancti Iacobi de Spata magistri, simili fauore prosequi, ac eadem, quo ad præmissa, prærogatiua gaudere, statutum & decretum, irritationes & cassationes prædictas ad præfatos ambasiatores prædictorum Infantis Henrici & magistri, & ad consanguineos & familiares ipsorum decernit perinde extendi, ac si in supradicto decreto aut statuto fuissent vna cum prædictis ambasiatoribus regis Castellæ ac specialiter deputati.

Quo factò idem magister Petrus de Lomburga adhuc in loco, seu ambone publicationis prædicto existens, de simili mandato dictæ sanctæ Synodi super hoc factò quoddam aliud decretum alta & intelligibili voce de verbo ad verbum perlegit sub huiusmodi tenore.

Decretum reuocationis vocum ambasiatoribus regis Aragonum concessarum.

Sacrosancta generalis Synodus Constantiensis.

Cum nuper in capitulis Narbonæ concordatis inter cetera cautum fuerit, quod non ordinarentur, statuerentur, vel fierent aliqua directe vel indirecte concernentia aut tangentia dominos reges, principes, prælatos, & alios de obedientia Petri de Luna, olim Benedicti decimitertii nuncupati, vel aliquem ipsorum; & post per hanc Synodum concessum fuerit ambasiatoribus & oratoribus carissimi ecclesiæ filii regis Aragonum præsentibus tunc & aliis venturis, etiam per modum conuentionis & pacti, quod dicti oratores in natione Hispanica hoc durante Concilio haberent vocem tantæ virtutis & auctoritatis, quantæ essent voces omnium prælatorum & ecclesiasticarum per-

sonarum, regnorum & terrarum dicti regis, quæ possidet citra & ultra mare, quæ ad generale Concilium sunt assuetæ vocari, cum protestatione tamen hinc inde facta, quod præmissa intelligerentur concessa sine præiudicio dictorum capitulorum, prout in decreto desuper confecto latius continetur. Verum cum ambasiatores carissimi ecclesiæ filii regis Portugalliæ illustris publice concessioni huiusmodi se opposuerint, & cum de huiusmodi concessione tractaretur, & timeretur, quod aduenientibus ambasiatoribus carissimi ecclesiæ filii regis Castellæ illustris, ipsi verisimiliter de huiusmodi concessione siue decreto turbarentur & conquererentur, prout iam super hoc grauem exposuere querelam, asserentes huiusmodi concessionis obseruantiam in eorum tendere læsionem, ac sui honoris non modicum præiudicium, & fore contra capitula prædicta concordata: pendenteque huiusmodi tractatu, præfati ambasiatores regis Aragonum sæpius in effectu dixerunt & asseruerunt, quod dictos ambasiatores regis Castellæ redderent contentos, & cum eisdem super hoc bene concordarent, & contra eorum voluntates dictis vocibus uti nollent: propter hoc & rationabiles alias causas, attento etiam quod ex hac quæstione agenda in hac Synodo differri & impediri possent, prout hætenus nonnulla bonum vnionis ecclesiæ concernentia retardata & dilata fuerunt: eademque sancta Synodus volens * omnibus & per omnia ^{*f.in omnibus} eisdem capitulis inhærere, & vnumquemque in sua iustitia confouere, pro bono pacis & concordie partium prædictarum ac nationis Hispanicæ & suppositorum eiusdem, ex certa scientia decernit & declarat, quod ambasiatores regis Aragonum prædictis vocibus prælatorum & aliorum absentium, qui ad Concilium consueuerunt euocari, quæ eisdem concessæ fuerunt, extra Hispaniam (vt præfertur) uti nullo modo possint, nec debeant in natione Hispanica supradicta, sed quod singulæ ambasiatæ regum Castellæ, Aragoniæ, Portugalliæ & Nauarræ, habeant & repræsentent in natione prædicta voces omnium prælatorum & aliorum absentium, qui consueuerant ad Concilium euocari solum, & regnorum dumtaxat & dominiorum suorum quæ habent in Hispanica natione.

Quo lecto decreto, Sperans in Deo, vnus de ambasiatoribus

ANNO
CHRISTI
1417.

toribus regis Aragonum, in medio surgens, dictumque decretum in nationibus non fuisse positum allegans, de nullitate ipsius decreti fuit protestatus: & exposit nationum quatuor praesidentes expresse dixerunt & retulerunt, huiusmodi decretum in nationibus fore lectum, & ipsis nationibus placuisse ut legeretur. Et tunc reuerendissimus pater dominus Ioannes episcopus Ostiensis huiusmodi sessionis praesidens, nomine totius Synodi super omnibus praemissis, Placet, respondit.

SESSIO XXXIX.

ANNO a natiuitate Domini millesimo quadringentesimo decimosextimo, indictione decima, die vero Sabbati nona mensis Octobris, Constantiae in ecclesia maiori in loco solito fuit tenta & celebrata sessio publica, in qua reuerendissimus pater dominus archiepiscopus Viennensis Missam de Spiritu sancto celebrauit, reuerendissimus vero pater & dominus, dominus Ioannes episcopus Ostiensis, sanctae Romanae ecclesiae cardinalis & vicecancellarius, huiusmodi sessioni praesedit. Lectisque litanis & aliis deuotis orationibus legi solitis, cum euangelio secundum Lucam: *Estote misericordes, sicut & Pater uester misericors* Luc. 6. est: reuerendissimus pater dominus Bartholomaeus archiepiscopus Mediolanensis ambonem ascendit, legit & publicauit decreta quae sequuntur.

De Conciliis generalibus, & prouisione erga futura schismata.

Frequens generalium Conciliorum celebratio, agri dominici cultura est praecipua, quae vepres, spinas & tribulos haesum & errorum & schismatum extirpat, excessus corrigit, deformata reformat, & vineam Domini ad frugem vberrimae fertilitatis adducit. Illorum vero neglectus praemissa disseminat atque fouet: haec praeteritorum temporum recordatio & praesentium consideratio ante oculos nostros ponunt. Eapropter hoc edicto perpetuo fancimus, decernimus & ordinamus, ut amodo Concilia generalia celebrentur, ita quod primum a fine huius Concilii in quinquennium immediate sequens, secundum vero a fine illius immediate sequentis Concilii in septennium, & deinceps de decennio in decennium perpetuo celebren-